

meente, at vi havde foreslaaet, at Ordet „selve“ skulde bortfalde, fordi saa en Lovfortolkning skulde kunne gives Medhold, som ellers ikke kunde det. Jeg for mit Bedkommende har ikke kunnet forstaae, hvorledes min ærede Medforslagsstiller har kunnet læse Lovforslaget, som om det oprindeligt lød saaledes, at det gav Huusbonden en Ret til med Tyendets Samthkke at indføre Skudsmaal i Bogen; jeg har ikke kunnet faae Ordene til at indeholde denne Mening. Men jeg kan ligesaa lidt forstaae, hvorledes den ærede Lovforslagsstiller har kunnet troe ved Bevarelsen af Ordet „selve“ at skulde kunne undgaae, at Loven fik en saadan Fortolkning; thi, kan Loven fortolkes saaledes uden Ordet „selve“, maa den ogsaa kunne det med Ordet „selve“. Jeg har kun foreslaaet Ordet „selve“ borttaget, fordi det er forekommet mig at være overflødig. Naar det skulde kunne forsvares, saa maatte der i den foregaaende Sætning være talt om andre Documenter end Skudsmaalsbogen, fra hvilke man ved Ordet „selve“ vilde sjeerne Skudsmaalsbogen; men det er ikke Tilfældet, og derfor forekommer det mig, at Ordet er overflødig; naturligtvis kan det ikke skade noget, at det staaer der. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), som forsvarede det oprindelige Lovforslag, anførte Afskilligt imod navnlig det første Endringsforslag, som jeg anseer for det vigtigste. Han meente, at der alligevel var høvedet det gode Tyende en saadan Ret til Skudsmaal, idet det naturligtvis stod ham frit for at kunne blive enig med Huusbonden om at faae et Skudsmaal paa løst Papir; men jeg skal dog ikke nægte, at det forekommer mig, at der ikke er saa lidet Rigtigt i den Bemærkning, som fra flere Sider er fremkommen, at et løst Skudsmaal langt lettere kan forvanskes, og at altsaa et løst Skudsmaal ikke i den Grad vil have Tillid hos Huusbondclassen som et i en autoriseret Bog indført Skudsmaal. Det gode Tyendes egentlige Rigdom, som han haaber paa, er den Fond af Tillid, som han kan erhverve sig hos Publikum, og jo flere han har af saadanne gode Skudsmaal, destomere er, om jeg saa maa sige, hans Rigdom vøret; han vil endogsaa ligesom paa Grund af saadanne oftere gjentagne gode

Skudsmaal kunne vente at faae Tillæg til sin Løn; og det forekommer mig derfor, at man ikke skal berøve ham Retten til at producere sige Skudsmaal, thi da vil man, om jeg saa maa sige, altid lade ham begynde forfra paa Erhvervelsen af sin Velsærd, naar han uden saadanne Skudsmaal skulde henvende sig om Tjeneste til En eller Anden. Jeg troer ganske vist med den ærede Forslagsstiller, at det flette Skudsmaal, som med mere eller mindre Grund gives, er eller kan blive saa skadeligt og forværreligt, at man maa see at faae denne Leilighed skudt ud af Verden til at give saadanne Skudsmaal; det er det, som jeg troer hovedsageligt maa og bør opnaaes ved nærværende Lovforslag. Det er ogsaa ofte blevet anført, at der har været givet saamange Beviser for og Exempler paa, hvorledes et Tjenestehende paa Grund af et flet Skudsmaal, selv om det har været forjænt, da det gaves, er blevet ført ind paa Forbrydernes Vej. For mig staaer det klart, at om der end kun var meget saa Tilfælde af denne Art, vilde der være en Opfordring for den lovgivende Magt til alvorlig at tage sig af denne Sag og see at staffe denne Anledning til Forbrydelse ud af Verden, at faae denne Rilde til Forbrydelse stoppet. Der er idag af den ærede Lovforslagsstiller blandt andre Exempler blevet anført et om et Skudsmaal, der begyndte med — maaskee ubevidst, maaskee den, der har skrevet denne Indførsel i Skudsmaalsbogen, flet ikke har tænkt over det, idet han fulgte den historiske Sandhed — at fortælle, at den Bedkommende var Søn eller Børn af en Tugthuusfange. Jeg har selv seet denne Skudsmaalsbog, og jeg kan derfor meddele den ærede Forslagsstiller, at han har været fuldkomment correct i Fremstillingen af denne Sag. Det forekommer mig, at naar saadanne Exempler kunne nævnes, er det paatide, at Lovgivningsmagten søger at forhindre disse sorgelige Følger af flette Skudsmaal. Nu siges det paa den anden Side, at det vel kan være sandt, men det maa ikke stee paa de gode Tjenestehenders Beføstning, og det vil stee paa deres Beføstning; dette Værn, man vil omgive det mindre gode Tyende med — jeg siger det mindre gode Tyende, jeg veed ikke, hvorledes jeg skal betegne det Tyende, som har